

Pentru susținerea și promovarea cauzei de beatificare a Slujitorului lui Dumnezeu Monseniorul Vladimir Ghika

Cucernici părinți, persoane consacrate, iubiți credincioși,

În această perioadă când dosarul Slujitorului lui Dumnezeu Monseniorul Vladimir Ghika se află la Vatican în faza de cercetare, iar noi așteptăm cu speranță un răspuns favorabil pentru a fi ridicat la cinstea altarelor, este necesar să fim mai uniți în rugăciune pentru obținerea acestui har.

În acest scop vă reamintesc că în fiecare duminică, la toate Sfintele Liturghii, după Sfânta Împărtășanie, să se facă rugăciunea pentru obținerea harului beatificării Monseniorului Vladimir Ghika.

Din partea Congregației pentru Cauzele Sfinților avem confirmarea și recomandarea că **singurul suport real, spiritual și moral, pentru susținerea și promovarea cauzei de beatificare este rugăciunea, motivată de cunoașterea vieții și a activității, de imitare a virtuților și de exemplul Slujitorului lui Dumnezeu Monseniorul Vladimir Ghika.**

Vă recomand, din nou, să vă folosiți de orice prilej pentru a-l face cunoscut, pentru a-l prezenta ca model și exemplu la omie, cateheză și în alte ocazii, folosindu-vă de materialele publicate în acest scop de către Arhiepiscopie.

Doresc să știu dacă au ajuns în toate parohiile cărțile despre Vladimir Ghika, dacă au fost suficiente, dacă au mai rămas sau mai sunt cereri. În funcție de răspunsul pe care-l veți da, voi decide dacă va mai fi necesară retipărirea lor.

Vă mulțumesc pentru tot ceea ce ați făcut în acest sens, doresc și sper ca uniți în rugăciune statomnică, să ne putem bucura într-o zi de obținerea acestui har.

Cu binecuvântare,

+ IOAN ROBU

Arhiepiscop Mitropolit de București

Bucurii și tristeți de Crăciun

Bucuria că ne este dat să celebrăm un atât de mare mister: Dumnezeu făcut Om pentru mântuirea lumii întregi...

Tristețea că mulți nu mai înțeleg nimic din Sărbătoarea Nașterii Domnului: unde sunt Pruncul, ieslea, magii? Au rămas doar Moș Crăciun, bradul împodobit, cadourile, masa îmbelșugată... Deși e ziua Lui de naștere, mulți nu-L invită la petrecerea lor și nu-i fac nici un cadou... Christmas? X-mas!

Bucuria că trăim un timp binecuvântat, de lumină și rugăciune...

Tristețea că mulți nu au timp să se roage, nici măcar în zi de sărbătoare. Se grăbesc, se grăbesc... Încotro?

Bucuria că trăim, tineri sau mai puțin tineri, o sărbătoare a copilăriei regăsite...

Tristețea că mulți refuză darul dumnezeiesc de a avea un copil. Îi preocupă cariera, banii, vor „să-și trăiască viața”... Vor să-și păstreze „libertatea”. Sau silueta...

Bucuria că magii au venit să îl adore pe Regele universului...

Tristețea că puternicii lumii acesteia fie îl ignoră, fie i se opun, de parcă lumea ar fi a lor, iar ei ar fi veșnici...

Bucuria că Maria „păstra toate acestea în inima ei”...

Tristețea că inimile multor oameni nu mai păstrează nimic, nici măcar speranța... Iar tăcerea a încetat de mult să mai fie ceva dezirabil: omul modern are oroare de ea; preferă oricând zgomotul asurzitor...

Bucuria că îngerii au cântat, lăudându-l pe Domnul...

Tristețea că în zilele noastre mulți nu mai vorbesc serios despre îngerii. Cu unele excepții notabile și de mare vizibilitate, precum Andrei Pleșu...

Bucuria că Regele universului s-a smerit, luând chip de Prunc...

Tristețea că mulți politicieni sau oameni de știință sunt obsedați de putere și se joacă de-a Dumnezeu... Pretind că slujesc Adevărul, dar nu vor să audă de Dumnezeu...

Bucuria că primii chemați să îl adore pe Cristos au fost păstorii cei sărmani...

Tristețea că mulți trăiesc în cultul banului și al succesului, disprețuind sărăcia și pe săraci...

Bucuria că magii s-au lăsat conduși de stea la staulul unde era Pruncul divin...

Tristețea că mulți nu se mai lasă conduși la Cristos de lumina Duhului Sfânt...

Bucuria că, în sărbătoarea Crăciunului, Biserica vestește tuturor oamenilor: Bucurați-vă! Astăzi vi s-a născut Mântuitorul.

Tristețea că mulți ar vrea ca vocea Bisericii să nu se mai audă, iar vestirea ei să înceteze: spune adevăruri incomode, inacceptabile, tulbură conștiințele, strică socotelile multora, nu e în pas cu vremurile...

Bucuria că Isus ne-a promis: „Cerul și pământul vor trece, cuvintele mele nu vor trece...; Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor...”

ANA-MARIA BOTNARU

(Profamilia.ro, rev. « Familia creștină » nr. 13)

